

magazín českého
amatérského komiksu

ROMAN ©
VESETA

Dan
2002

Ano! My vím! Zase to trvalo!

Tak zase uběhla patřičná doba na to, aby mohlo vyjít další číslo fanzingu Sorrel. Pár věcí se však změnilo a já bych tedy začal tak nějak po pořádku (nebo jak se tomu vlastně říká?). Tak hlavně jsme se tady v redakci rozhodli pro nový font písma. Já vím. Ono to vypadá jako hluoust, ale... no, vlastně jo. Takže teď už ty podstatnější záležitosti.

Sorrel dvojku jsme vypustili ven před půl rokem a nutno říci, že svůj ohlas měla. A to hlavně pozitivní. Potěšila nás minulá spoluúčast dvou tvůrců – Filipa Kincla a Miloše Plecháče, protože to je vlastně to, pro co tenhle fanzin tvoříme. Nemá to být egoistická exhibice děl nás dvou (Dana Binka a Dana Černého), ale galerie amatérských kousků našich kolegů komiksy kreslicích. A řekl bych, že toto číslo už docela náš zámér naplnuje. Tentokrát se pod tvorbu zde uvedenou podepsalo pět autorů. Tak samozřejmě já a Dan (překvapení? to se divím!) a pak hlavně Filip Kincl se svým dalším filozofickým kusem, Michal Kroutil, který nám zaslal řadu zajímavých komiksů různých žánrů a stylů kresby (od precizního perka až po styl, který bych nazval karikatury Simpsonových) a nakonec malý umělecký výkřík kolegy Romana Vesety. Za všechny příspěvky jim velmi děkujeme a jen ať veselé tvorí dál, kluci usatí! Současně však tímto dráždíme další nadšence, aby nám třeba také něco poslali (mimochodem... kresliš, milý čtenář (či

čtenářko)? no, Ty! ano, mluvím přímo s Tebou! jestli jo, tak nám třeba dobrou kopii ze xeroxu zašli, máme tady hlad po podobných dílkách:-)

A ještě veselou historku z prázdnin na konec (ne, nebude to z doby povodní, stalo se to před nimi). Zajel jsem si do Brna ke strejdovi na návštěvu a tak jsme procházeli vinné (i nevinné) sklipky a hospůdky až jsme narazili na knihkupectví se sci-fi a fantasy tématikou. Zaplavil jsem tam a koukal po komiksech. Prodavač byl velmi hovorný člověk a tak mi pořád něco doporučoval a nabízel a říkal, že to četl a že je to bomba a tak. Nakonec jsem si kupil dva sešity Wildcats a prodavač při placení prohodil, „eště nějací borci z Ústí nad Labem dělají nějaké časopisy Sorrel, mám už jenom dvojku.“ Ukázal mi to a fakt to byl náš časopisek. Tak jsem dělal, jako že si to se zájmem prohlížím, ale kupovat to nehodlám (proč taky, že). „Tak co? Sorrel vás neoslovil?“ zeptal se. „Tak... ne, že by neoslovil, ale snad příště,“ vyhnul jsem se přihlouplou odpovědi. Jen co jsem pak vylezl ven, musel jsem se smát. Takový fór může připravit snad jedině život. Ale co je hlavní: Sorrel se kupodivu dá v Brně sehnat i v normálním prodejní. To mě překvapilo. Jednalo se sice o horší kopie (ne od nás, samozřejmě), ale pořád ještě čitelné.

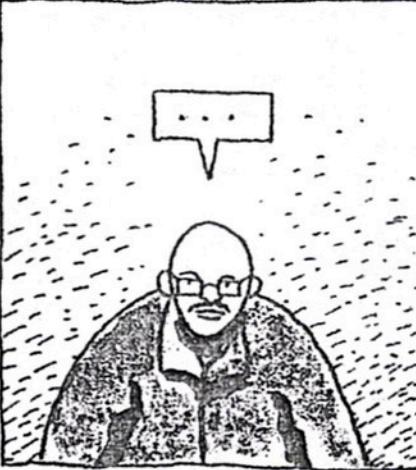
Tak jo. Pište, kreslete a čtěte komiksy. A třeba zrovna Sorrel. No, koneckonců, právě je tu k přečtení třetí sešit tohoto fanzingu.

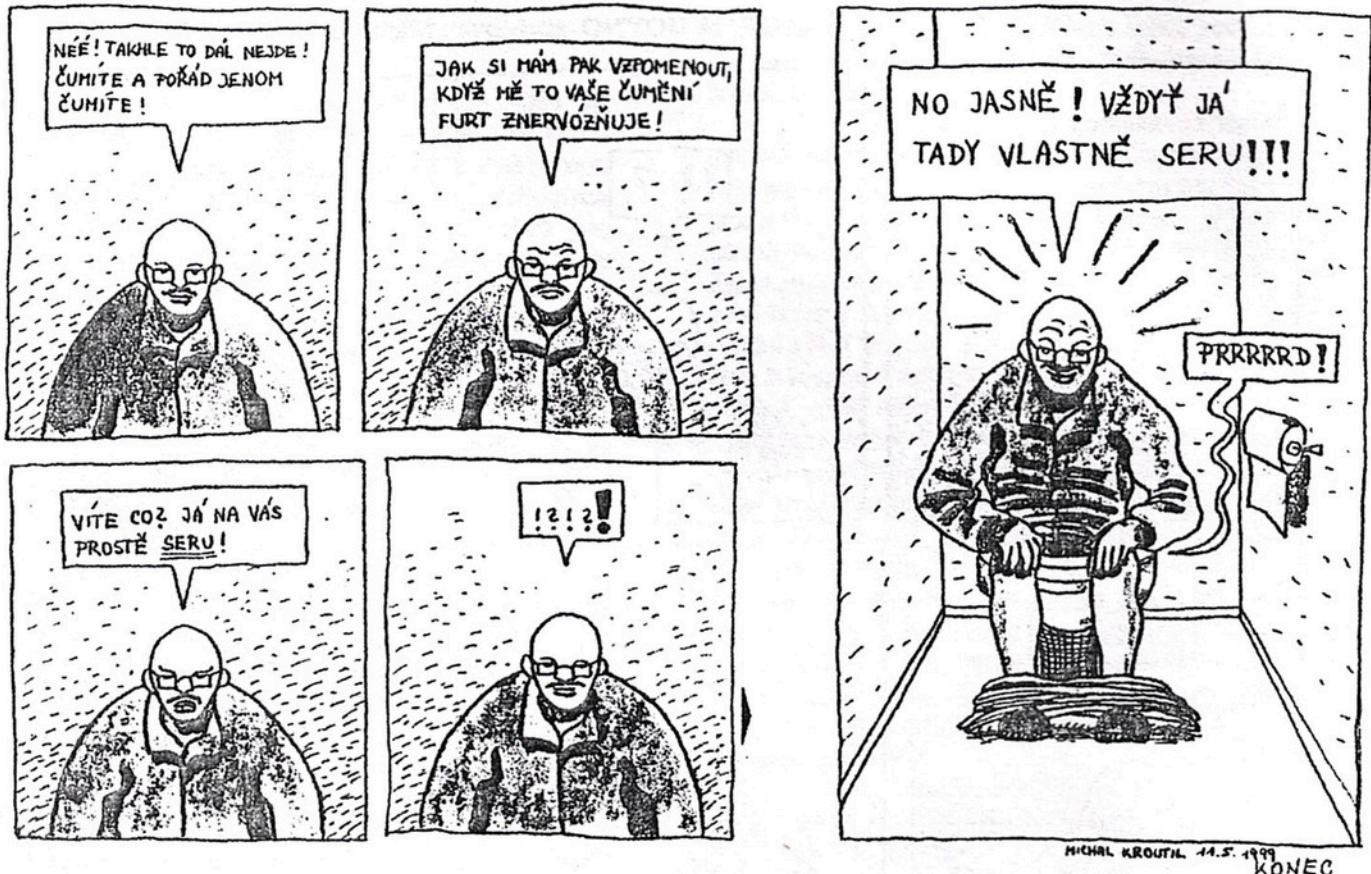
Dan (jo, furt ten samej)

OBSAH

- 1 ... Titulní strana
- 2 ... Úvodník + obsah (ten právě čteš, milý čtenář)
- 3 ... *Zapomnětlivost stojí za hovno* (M. Kroutil, 1999)
- 4 ... Zelené zrnko internetu
- 5 ... Čundr a Detektiv Kluz (články)
Čundr (D. Černý a R. Veseta, 2002)
- 10 ... *Šnek* (D. Černý, 2002)
- 12 ... *Archieho fádní odpoledne*, 3. část (D. Binko, 2001)
- 18 ... *C'est la vie, vole!* (M. Kroutil, 2002)
- 21 ... *C'est la vie, vole!* a *Tajemství murény* (články)
- 22 ... *Tajemství murény* (F. Kincl, 2002)
- 29 ... *Detektiv Kluz* (R. Veseta, 2002)
- 30 ... *Karel* (D. Binko, 2002)
- 31 ... Závěrečník + hlavička
- 32 ... *Slovo autora* (M. Kroutil, 1997)

MICHAL KROUTIL 14.5.1999
KONEC

Zelené zrnko internetu

Tak jo, mnoho jsme slibovali, mnoho jsme prorokovali lepsi časy a jediné, co nyní můžeme psát, je zase slibování. Co se týče internetových stránek MATfilmu – ty sice jsou, měli byste je najít na adrese <http://www.mujweb.cz/www/matfilm/>, ale o komiksech zde najdete maximálně pár zmínek v nějakém tom článku. Šuplik s názvem Sorrel tu není, protože jsme se nakonec rozhodli, že našemu fanzínu uděláme samostatné stránky. Bude to zase trvat, ale snad ne moc dlouho. Už se na nich plně pracuje. Budou pěkně zelené, takže příznivci zelených odstínů si přjdou na své. Na hlavní stránce naleznete čtyři listy (samozřejmě šloženky) s nápisem: komiksy, galerie, články a autoři. Když kliknete na první, objevíte stránku, kde by se měly nacházet kompletní kreslené příběhy, jednak ty, co v Sorrech vyšly (budou v barevném provedení) a pak i ty, které jsme z jakýchkoliv důvodů neotiskli. A hlavně nebude chybět kompletní přehlídka všech!!!! stripů Šneka. Od úplně prvního (nakresleného pro internátní časopis Divoké větry) z roku 1998, až po nejnovějšího (jeden je dokonce z roku 2004, protože svou pointou předběhl dobu). V šupleti „galerie“ zas naleznete naše (a také třeba Vaše – pokud pošlete) obrázky. Nebude se jednat o komiksy, ale čistě o samostatné kresby, eventuelně malby. Tak tady třeba objevíte plakát k Poslednímu kačerímu příběhu nebo k Osm dní v týdnu, ale i spoustu dalších skic a obrázků. Pokud se mrknete pod list „články“, naleznete řadu postřehů, recenzí, úvah a dalších slohových útváří, které se do Sorrelu nevešly,

týkajících se hlavně komiksů (jak jinak, že:-). A nakonec ikona „autoři“ by měla obsahovat informace jak o nás, tak i o kreslířích Sorrelu.

Tak jsme zase naslibovali a doufáme, že už čtyřka (pokud vyjde, ale vše nasvědčuje tomu, že ano a dokonce možná i s menším časovým odstupem, než jak jsme u Sorrelu zvykli:-) slavnostně přinese adresu oněch zelených stránek.

PS: mezi námi, já ty stránky už v náhledu viděl – jsou tak zelené, až mi z toho bylo nevolno, vstup nejspíš bude jen na vlastní nebezpečí:-)

Čundr

Je to romantická lovestory z prostředí krásných hor a malebné přírody. Čtivo vhodné spíše pro červenou knihovnu. Roman Veseta začal příběh psát z vlastních zážitků, co ho potkaly při putování Českým středohořím. Se slzou u oka mi vyprávěl o záhadné Evelině, kterou poznal u zastávky vesnice Sinutec. Pak prý prošli veliký kus této chráněné oblasti a bylo jím krásně. Ale zapomněli si vyměnit adresy, takže neví, kde bydlí a nemůže ji ani zatelefonovat. Těžko se mu bude hledat. Ale já si myslím, že si ho nakonec jednou při úpliku najde sama. Roman totiž neustále měl kolem krku uvázaný šátek a nechtěl ho ani za svět sundat. Kdo ví, co pod ním skrýval... Cucleky to určitě nebyly.

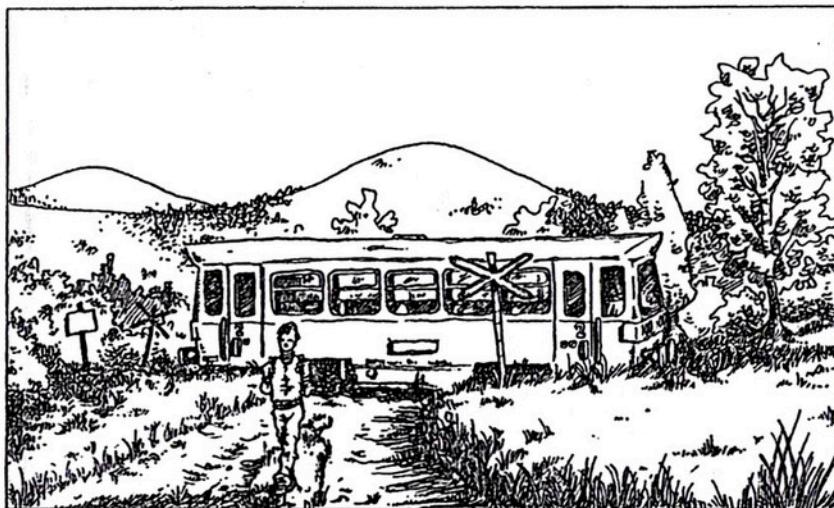
Detectiv Kluz

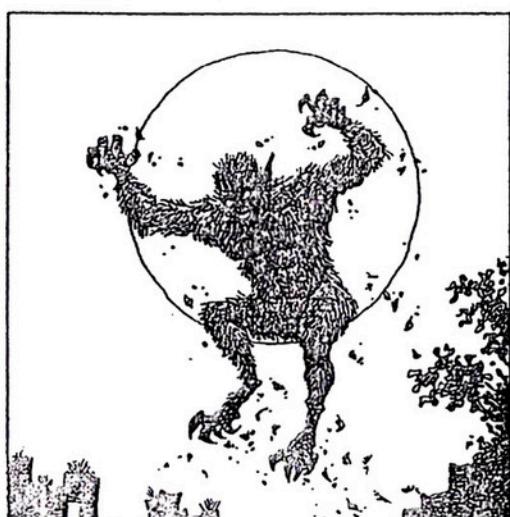
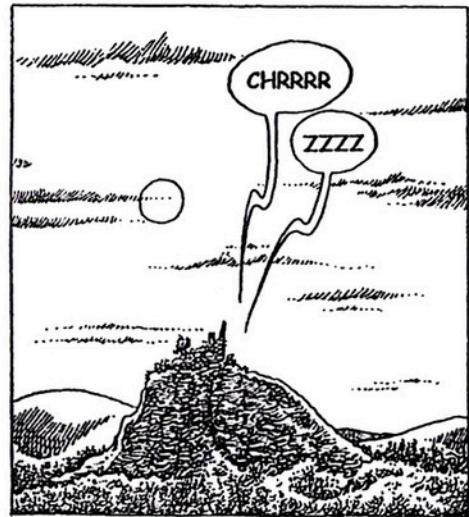
Říkali mi, abych něco o detektivovi Kluzovi, jakožto o mé vymyšlené kreslené postavě, napsal, ale já nevím co, protože je to jenom jednorázový strip. Žádná dlouhá dobrodružství nemá a ani je neplánuji. Kluz byl vymyšlen

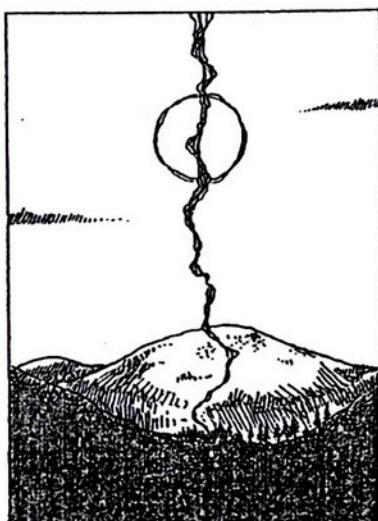
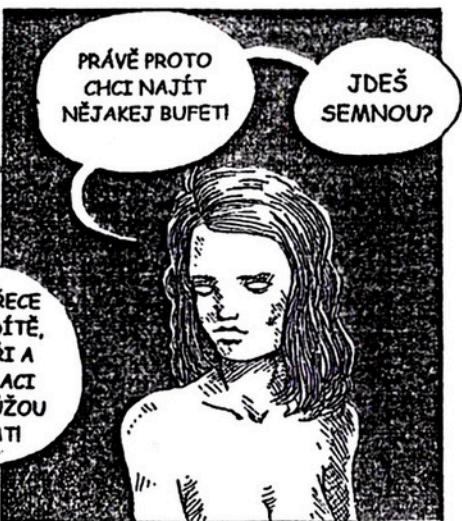
jen pro tenhle fórek a tím jeho působení končí. Tak vám raději budu vyprávět o svém psovi. Máme jezevcíka a jmenuje se Žaha. On byl původně normální pes, ale máma ho strašně rozmažovala, takže je teď z něj hnijící salám. Je tlustý a líný a pohybuje se opravdu jen při připadném zemětřesení a to jsem tady ještě nezažil. Jen leží na místě a žere. Čumi na televizi a polí se a tak se v nevětraných místech jeho těla tvoří plíseň. Občas k němu chodíme na houby. Když byl jednou u nás veterinář, říkal, že po technické, fyzikální, chemické a biologické stránce ten pes už nežije. Jeho tělo totiž ovládla ona plíseň, takže už to není pes, ale houba. Tudiž my vykrmujeme houbu. To houba se nám dívá na televizi. To houba nám tu štěká pomoci psích hlasivek. Uvažovali jsme nad tím, že bychom Žahu pohřibili a ať si ta houba s ním dělá, co chce, ale má to háček. My už si na tu houbu tak zvykli, že nemáme to srdce jí zaživa pohřbit. Dokonce ji říkáme jako psovi – Žaha. Třeba o Žahovi nakreslím někdy komiks. No jo, ale pak bych už o něm neměl co psát, protože jsem všechno napsal už tady...

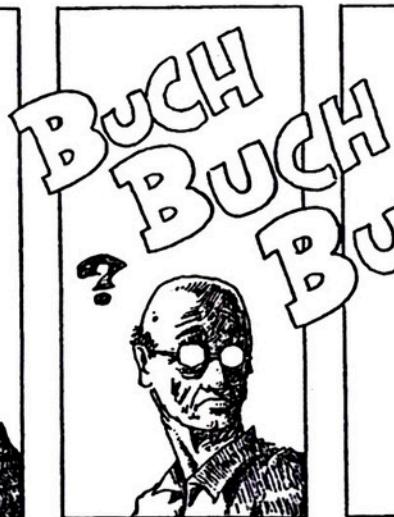
ČUNDR

RÁD CHODÍM NA ČUNDRY. LÍBÍ SE MI TA ROMANTIKA NOČNÍ OBLOHY A DIVOKÉ PŘÍRODY. NĚKDY POZNÁM ZAJÍMAVÉ LIDI. OVŠEM JEDINÉ, CO NESNÁŠÍM, JE NOSIT V BÁGLU TY TĚŽKÉ KONZERVY...

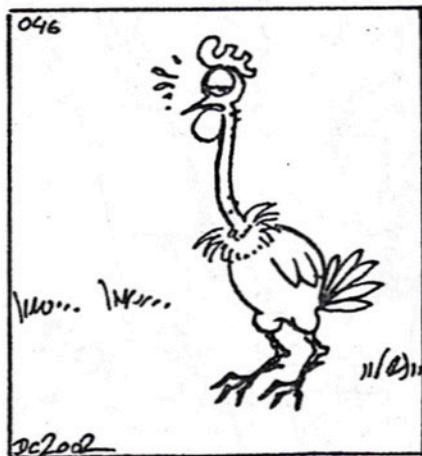

Šnek

pár kapek z celkové záplavy stripů, kterou máme na skladě

DANIEL BÍNKO:
ARCHIEHO
FÁDNI'
ODPOLEDNE
3. ČÁST

...LEDA HOVNO! JÀ SE NEPTÀM.
JÀ OZNAMUJI.

TAK TOHLE BYLO POSLEDNÌ OZNAMENÍ!
TVÝHO ŽIVOTA

TUČNĚJŠÍ HLÀŠKU
NEMÀŠ?

OBJEDNEJ SE U DENTISTY!

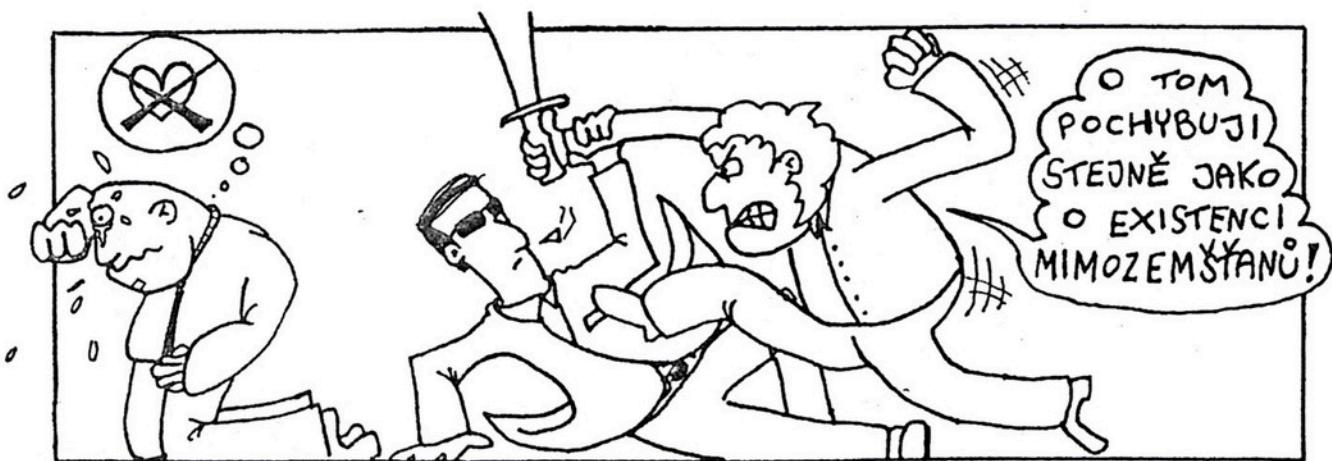
DOSTANEŠ

MASÀŽ

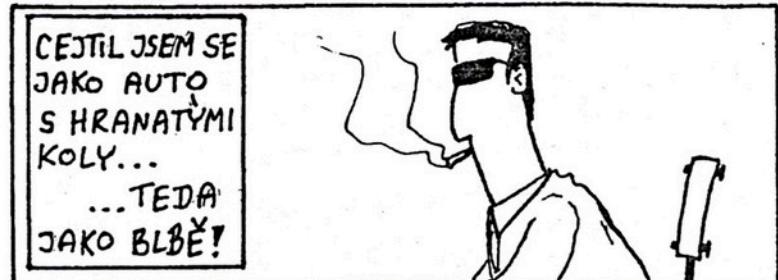
HOCHU

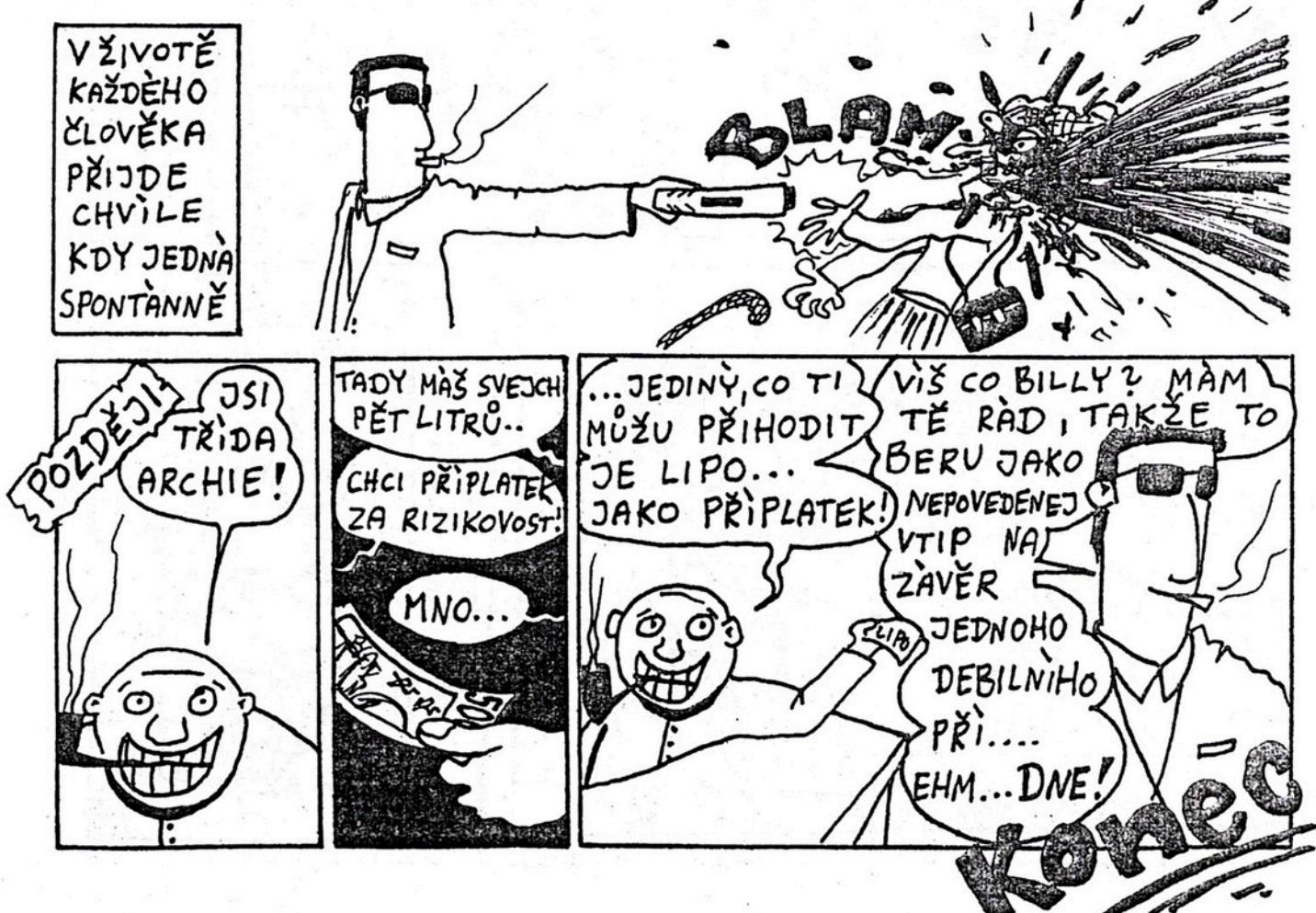
HUPS

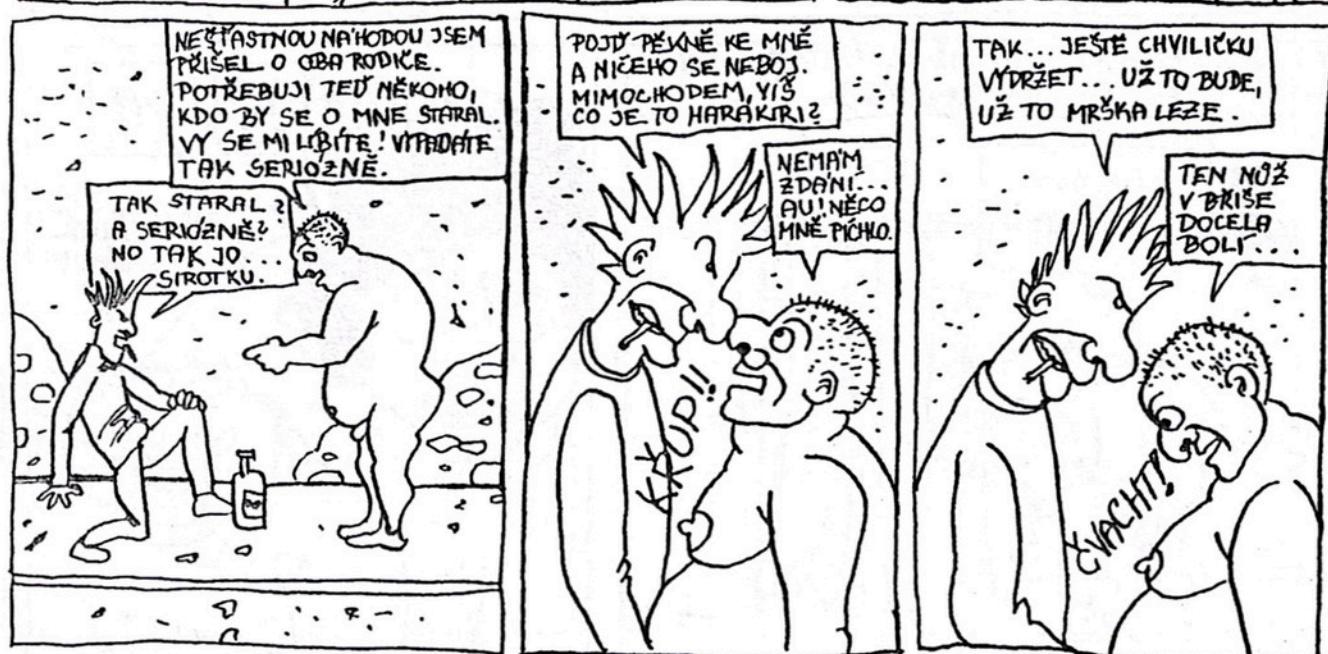
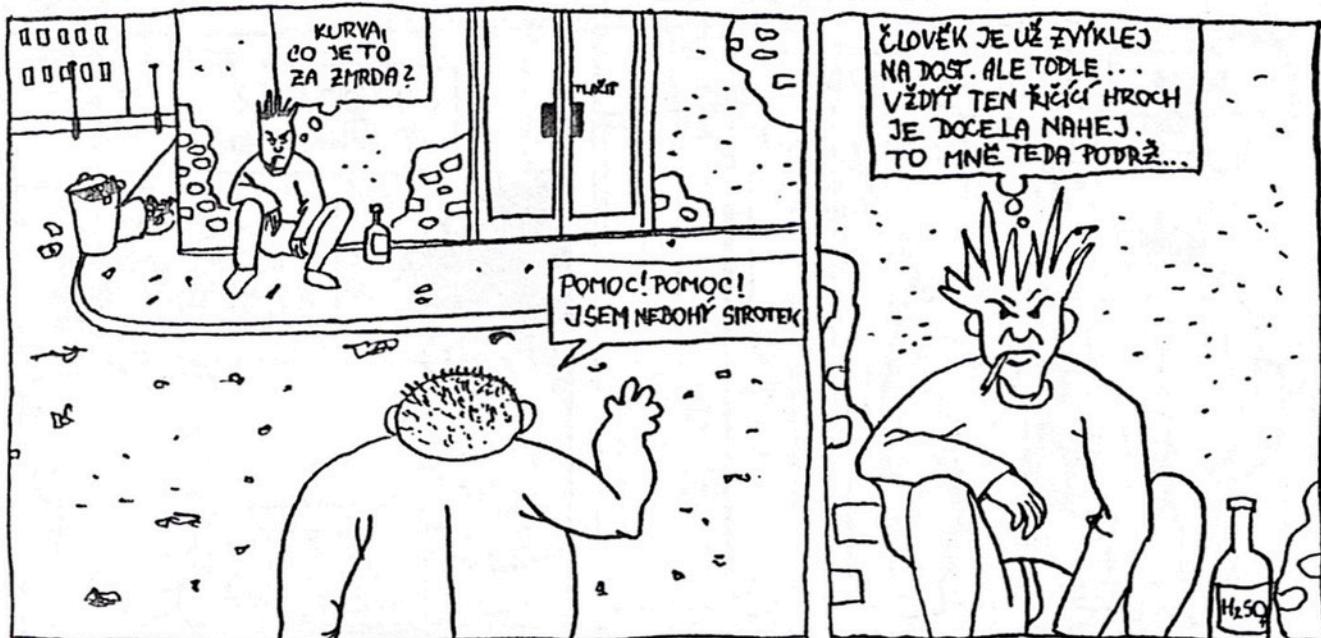
C'est la vie, voilà!

PO ASI ŽO MINUTÁCH, KDY JIŽ KLOKOTAVÉ ZVUKY
TOPÍCÍHO SE OTCE DÁVNO USTALY...

Autor: Michal Kroutil

C'est la vie, volet

Pozoruhodný kus od pana Michala Kroutila, z něhož vyzáruje (a to hlavně na prvních dvou stránkách) ona neopakovatelná úchylně pohodová atmosféra. A tu my tady žerem. Současně se vrhá na Darwinovu teorii evoluce, protože jasné svou stylizovanou a přitom nechutně detailní a surovou kresbou dokazuje, že lidé jsou opravdu z vopic.

Tak jo, proč se nám to tak líbí: fotr je tlustej jak prase a nehoráznej dobytek, když se meje jen jednou za rok (ovšem, když nad tím tak zpětně uvažuju, kdy jsem se naposledy myl já?) a taky je nahatej a má velké pytel a je děsně spokojenej; matka je tlustá jak svině a její stavba těla spiš připomíná kus modeliny v rukách čtyřletého fracka a navíc má hnusnej rypák a vlasy jak chomáč bordelu zpod mojí postele a je nahatá; synek je tlustej jak sele a připomíná nafouknutou šlupku od buřtů a má velký a hnusný kozy a taky je úplně nahatej. Prostě paráda.

Škoda, že celkové téma této odporné rodinky bylo jen nakousnuto a čtenář pouze polechtalo chuťové buňky na očích. Úplně toužím vidět starého fotra, jak žere, jak sedí u televize nebo jak souloží. Matka by také byla všechným tématem a o „malém“ Jířičkovi ani nemluvě. Na druhou stranu je tento komiks vrchovatou porcí v příběhu oplzlosti a úchylnosti na jedno číslo Sorrelu a obávám se, že existují i čtenáři, kteří podobný typ umění jen těžce unesou... No a co, Čtyřlístek na ně!!!

Roman Veseta

Tajemství murény

Je to velmi náročný kus Filipa Kincla. Jedná se o komiks s téměř abstraktním dějem a volnou asociací představ. Navíc je zasazen do prostředí, v němž se nezasvěcený jen velmi ztuhá orientuje. Nuže vltějte na stručné lekci, která by vám měla pomoci pochopit nějaké ty žertítky.

Tak především: Filip Kincl, bývalý žurnalista, se nyní nachází na sklářské škole v Novém Boru, protože sklo ho vždy zajímalo. A tu bych rád upozomnil na několik odkazů v příběhu – muréna je odkaz na Muráno, italský ostrov, který v renesanci vynikal špičkovými skleněnými výrobky; skláři nesměli z ostrova na pevninu, aby nevyzradili tajemství jeho výroby (měli totiž specifické snadno tvarovatelné sklo, recept na něj byl tajný). Na první straně komiksu je možno vidět sklářskou huť. Bubliny sklářů: cvokajzn (ve sklářském žargonu je to název pro sklářskou pinzetu); cérka = leštivo na sklo; kripl = návaznost na tripl, což je také leštivo; ne-klejt = další slovní hříčka – klejt = jedna ze surovin používaných ve sklářství; čeření = normální proces při tavbě skloviny, to jen na vysvětlenu, abyste v tom nehledali nějaký speciální sprámy. Nalevo od písmene „M“ můžeme vidět sklářské formy. Mezi skláři je také schován králiček Wolframit. Wolfram je prvek barvící normální sklo dožluta, olovnatým sklům však dává barvu modrou (v originále tohoto komiksu je králiček Wolframit žlutomodrý).

Druhá strana: Alcatraz je novoborská hospoda, kam Filip s chutí chodi pít pivo; U Šoupalů je také novoborská hospoda, kam Filip s chutí chodi pít pivo; názvy v jeskyni si utahují z názvů, které lidé dávají různým skalním patvarům podle toho, co jim připomínají.

Třetí strana: Terpentýn = ředitlo pro sklářské barvy; malírný = dílny malířek skla, kde se většinou zaučují pubertální dívky (proto chacha, chichi); Pb sklo = olovnaté sklo (vyniká svým leskem a proto se používá k broušení - brousíma).

Čtvrtá strana: tady snad jen lehký odkaz na větu „To je bašta“, která by spíše měla být napsána „To je Bašta“, protože Bašta, konkrétně Rybářská Bašta je novoborská hospoda, kam Filip s chutí chodi pít pivo.

Pátá strana: Žďár = město, kde Filip nějakou dobu žil; Merilin = asi nějaká historka, o které nám ještě Filip nic neřekl (tajnůstkář jeden).

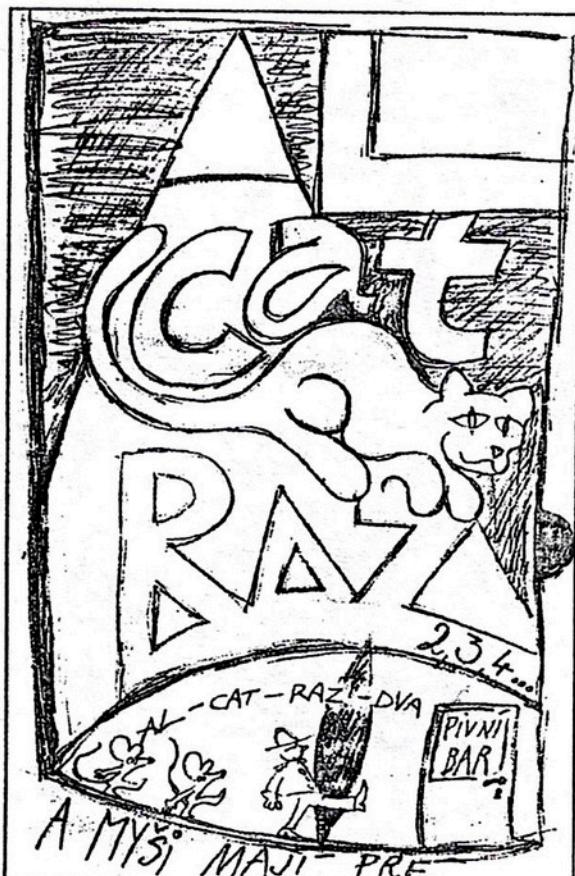
Sestá strana: tady snad už jen to suché, architekt Jirka Suchý je totiž učitel dějin umění, se kterým jsme chodili s chutí pít pivo do novoborských hospod a který si dával většinou suché víno.

No, a nakonec sedmá stránka, ale tady snad není co objašovat. Výše uvedená vysvětlení vrhají světlo jen na ty vtipky, u nichž předpokládáme, že do problému neuvedený čtenář by měl problémy s jejich vstřebáním.

Na závěr bych rád poznamenal, že originál tohoto dílka je v příšerném stavu jelikož jej Filip tvořil většinou v novoborských hospodách a s chutí u něj pít pivo. Abychom Tajemství murény mohli nějak publikovat, muselo poznat tajemství rekonstrukce, tudíž výsledek obsahuje zvýrazněné linie a vyretušované fleky (od čeho, to už snad neví ani sám Filip). No, snad se vám Muréna zalíbí. Jo, a cokoliv se stane v komiku je...

HAF HAF HAF HAF HAF HAF ...

Dan Černý

A TAK JSEM SE PO
MNOHA DOBRODRUŽSTVÍCH OCITL V CHODBÁCH

str. 2

A BUDU VÁS PROVÁZET TÍMHLE SENZA DOBRODRUŽSTVÍM - DRŽTE SE!

SÍLNĚJÍ NEŽ VŮNĚ TERPENTÝNU
VŠAK MNE UPOUTALA VŮNĚ
NEBESKÝCH JÍDEL A NÁPOJŮ.
VŮNĚ JEŽ SE LÍNULA

Z . . .

KANTÝNY, KDE SE
STOLY PROHÝBALY A
PIVO S PĚNOU JAKO

MÁSLO ROZNAŠELA
SLIČNÁ
ANGELIKA . . .

TO JE
BAŠTA

CINT

MLASK

CINK

SESTUPUJI
PO SCHODECH
A NAVEDNOU

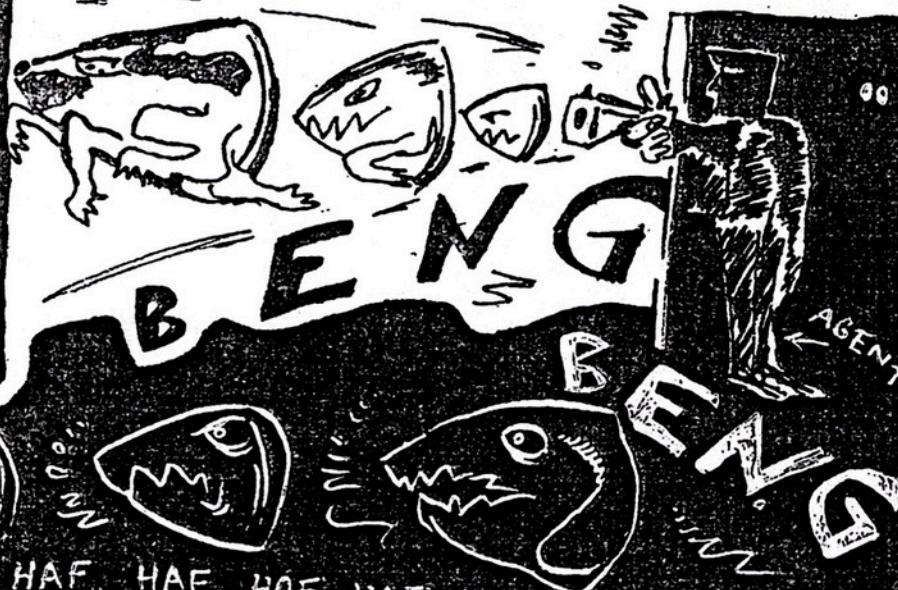

MĚ
ČAPNE . . . a
VTÁHNE DO
TMY KDO?

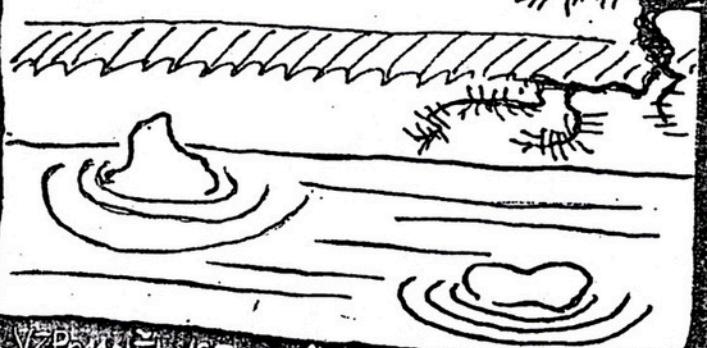
BYL TO DUCH KOMÍXU Č PRAVIL

COKOLIV
SE STANE
V KOMIXU
JE...

ALE NEDOPOVĚDĚL PROTOŽE V TU
CHVÍLI SE TEMNOTOU ROZŠTĚKALY...

ZATÍMCO..., HLAVOU MI PROBĚHL
CELÝ ŽIVOT...

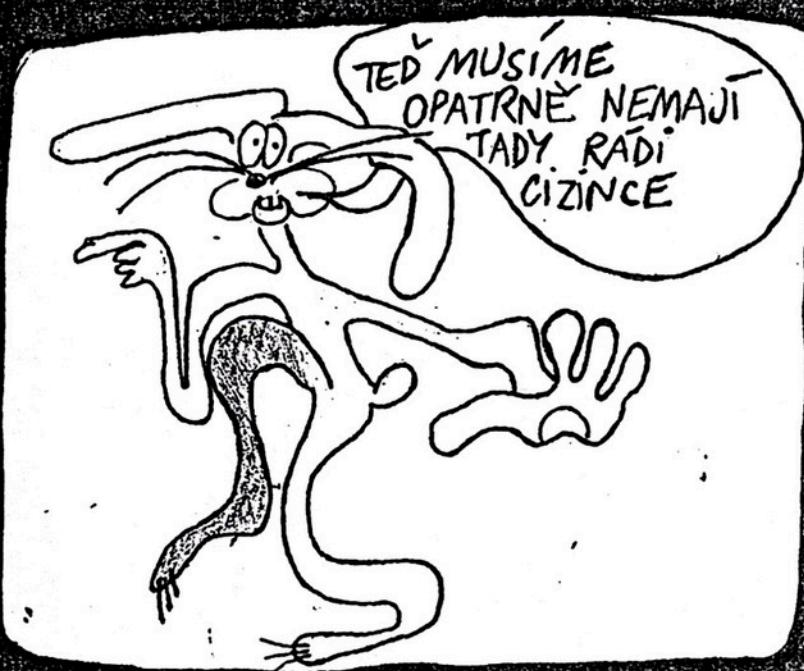
VZPOMNĚL JSEM SI NA ZAHRADY V
KAŠÍMOTU NAMASAKI

NA VÝHLED Z OKNA V POKOJI VE ŽDÁRU

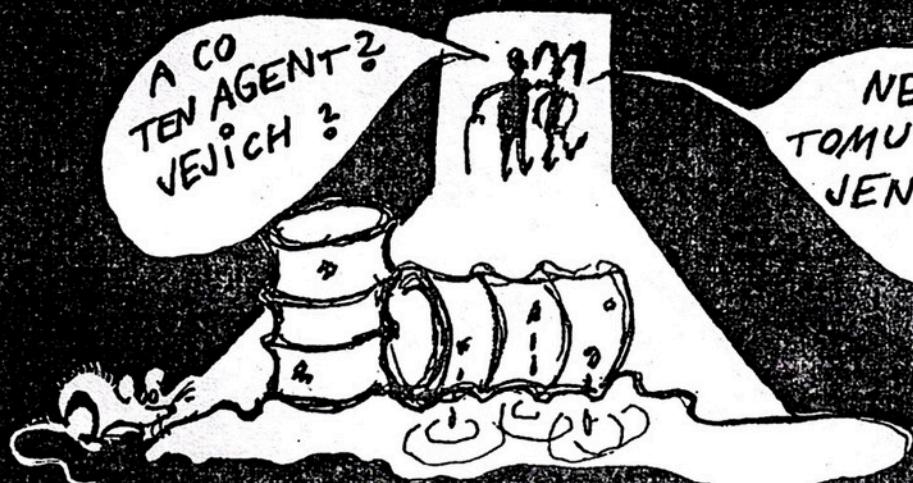

A black and white cartoon drawing of a dog's head and upper body. The dog has large, expressive eyes and is looking slightly to the right. It has a speech bubble coming from its mouth containing the text "V CAO". To the right of the dog, there are two more speech bubbles: one containing "ACH" and another containing "ZAS KRA". Below the dog's head, there is a large, irregular speech bubble containing the text "FURT PO MÑE DOU DOU ALE ME NEDOSTANOU".

...ZESTÁRL JSEM ASI O
50 LET (NEJMÍN)

JÁ JSEM JEN
CHTEL ŘÍCT ŽE
COKOLIV SE
STANE V
KOMIXU...

KONEC

O SKLENĚNÝCH DÝNKÁCH, O
VYNÁLEZU DUTÉHO SKLA, O
SKLÁŘSKÝCH TECHNIKÁCH, O TEMPLÁŘÍCH, O STALINOVÍ,
O MAĎARSKÉ MAFII, O TAJÍCH ČERENÍ A HOMOGE-
NIZACE A CO MONTE CHRISTO? A MUREŇ? A
KOMENSKÝ A DANTE ALIGHIERY A... A CO, CO
CO TOMU ŘEKOU REDAKTOŘI ZE SORRELU?

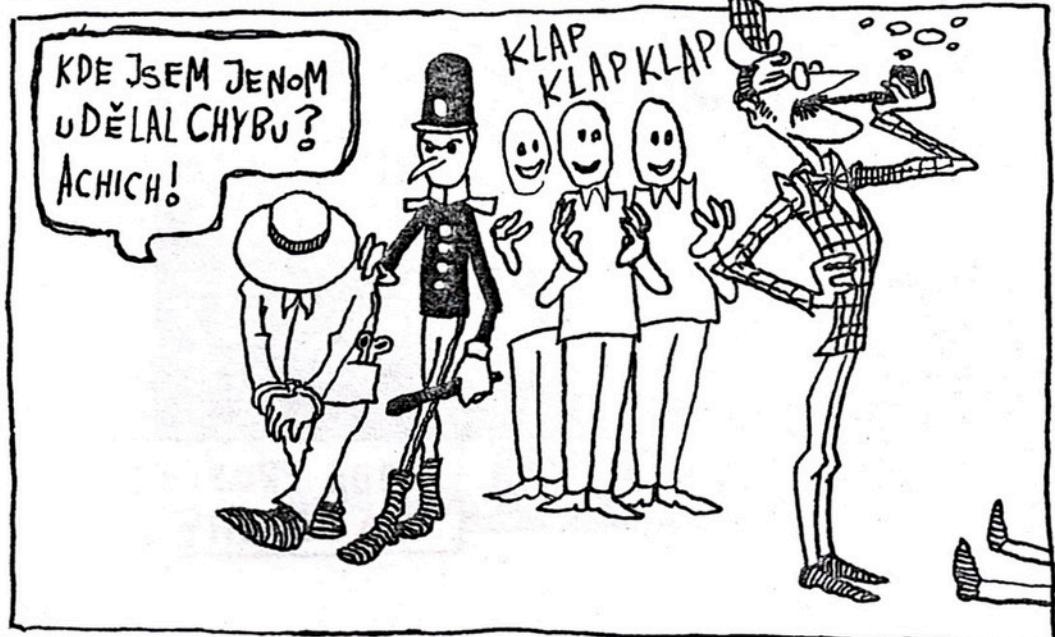
NEJGENIÁLNĚJŠÍ
KRIMINALISTA
SVĚTA

DETektiv

R.V.

KLUZ

SE VRHÁ' NA
DALŠÍ TAJEMNÝ
PŘÍPAD...

KAREL

Autor: Daniel Binko

Ahal Takže zase něco na konec!

Jenže bychom měli vlastně psát téměř totéž, co v předchozích Sorrelech: pište, kreslete, mějte se fajn, atd. Čtyřku již připravujeme a co by se v ní mělo objevit? Pokud se Vám minule libil Fanouš, užijete si ho. Pak ještě něco od Michala Kroutila a Daniela Binka. Co není jisté, je účast děl Miloše Plecháče (tentokrát už s obrázky:-) a nového Josefa Kondračina (a možná přijde i kouzelník (a nebo někdo z vás, čerti vědí)). Ale vše je ve hvězdách (nebo tam někde přibližně), tudíž mohu opět pouze bezmocně prohlásit – uvidíme.

Dan, Dan

SORREL

magazín českého amatérského komiksu
sešit č. 3, podzim 2002, cena 24,- Kč, rozsah stran 28 + 4 (takže nic novýho)
vydává MATfilm – lidská sešlost

adresa redakce: MATfilm, Dan Černý, Rabasova 39, Ústí nad Labem, 400 11
tel.: 0607/ 149 190
ilustrace textů: archív autorů
vydáno v Ústí nad Labem

vše, co jste kdy chtěli vědět o komiksu, ale neměli jste se kde zeptat ...

